jo orgusse ning näggi, kuida üks sõdda-mees hobbose selja pealt mahha tulli et ta warjo alla piddi hingama, ja pärrast sõda ennast jälle hobbose selja heitis ja läks omma teed. Agga kui ta olli mahhalangend, siis olli temma rahha kot wälja kukkund, mis ta es olle tähhele pannud. Ürrikesse aia pärrast tulli jälle üks pissokenne karja poisikenne senna, leidis rahha ning hüppas röömsaste ärra. Ta jälle tulli üks wanna halli peaga Innimenne romamas, et ta piddi seal puhkama; kui se seal maggas, tulli se sõdda mees jälle taggasi, ja kippus se wanna mehhe peale et se piddi temmale se ärrakautud rahha saatma. Se wanna mees wandus kül se peale, et ta es olle näinudke sedda rahha. Agga sõddamees sai wihhaseks, tombas omma mõõka wälja ja löhhutas temma pea. Siis ütles se mees kes mäe peale olli ja kelk ommade silmadega olli näinud: Kuida wõib Jummal kül õige olla, et ta nisugust üllekohhut lasseb nuhtlematta sündida? Agga üks heal hällises taewast: Sinna tunned mitte jummala õigust. Jummal on õige ning jääb ka õige iagawesseks aiaks. Sest se wanna hallipeaga mees olli selle pissokesse poisikesse Jssa seal sammas paikas ärratapnud.

Õppetus.

Ka meie näme sedda siin mailmas, mis meie omma moistusega ei sa tähhele, et Jummal sedda lasseb sündida. Agga Jummal jääb segitpolest õige, ning meie peame Apostli Paulusega suure immetlemisega kissendama: Oh sedda Jummala rikkusse ja tarkusse ja tundmisse süggawust! kuis ärraarwamatta on temma kohto moistmisjed, ja ärramoistmatta temma wisid! Sest kes on Jssanda meele tunnud?

Tee-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1788, lk. 29